

Arhimandritul Gavriil Urghebadze este unul dintre cei mai cunoscuți monahi din Georgia. S-a născut pe 26 august 1929 în Tbilisi. La 16 ani a început să lucreze ca paznic al catedralei Sioni, iar mai târziu ca citeț. În ianuarie 1955 a fost hirotont diacon, apoi a fost tuns monah în mănăstirea Moțameta din Koutaisi, iar după trei zile – ieromonah. În anul 1971, a fost numit preot la mănăstirea Samtavro și la seminar, drept locuință primind un vechi turn.

A dobândit de la Dumnezeu darul înainte-vederii și al nebuniei întru Hristos. În ultimii ani ai vieții sale pământești, părintele Gavriil s-a îmbolnăvit grav de edem. Pe lângă aceasta, și-a rupt și un picior, și de atunci până la adormirea sa, timp de un an și jumătate, a zăcut în pat neputând să meargă.

Părintele Gavriil a adormit în pace pe 2 noiembrie 1995. Potrivit ultimei sale dorințe, a fost îngropat în curtea mănăstirii Samtavro, învelit într-o pânză de sac, după o veche tradiție monahală. Potrivit voii sale, următoarele cuvinte s-au scris pe piatra de mormânt: *Adevărul e în nemurirea sufletului. Gavriil monahul.*

Arhimandritul Gavriil (Urghebadze) a fost canonizat în ziua de 21 decembrie 2012, fiind trecut în Sinaxar cu numele de: „Sfântul Gavriil Mărturisitorul, cel nebun întru Hristos”, cu zi de prăznuire pe 2 noiembrie – ziua adormirii sale.

NOI MINUNI ALE SFÂNTULUI GAVRIIL GEORGIANUL

Traducere din limba rusă
Angela Voicilă

editura
Σοφία

București

Cuprins

<i>Notă introductivă</i>	7
<i>Viața Sfântului Gavriil cel nebun pentru Hristos</i>	13

Noi minuni ale Sfântului Gavriil Georgianul

„Tată, cumpără-mi o chiflă!”	29
Tumoarea a dispărut	31
Sfântul Gavriil îl învie pe un tânăr dependent de droguri	32
Starețul Gavriil participă, în chip minunat, la o nuntă	36
Copii veniți pe lume prin mijlocirea starețului Gavriil	38
Vindecarea unei boli de piele	39
Sfântul Gavriil îi redă sănătatea unui om deznădăjduit	40
Puterea tămăduitoare a uleiului din candela Sfântului Gavriil	41
Risipirea vrăjmășiilor	42
Vindecarea de ciroză	43
Sfântul Gavriil ajută un copil	44

Sfântul Gavriil, apostolul dragostei . . .	45
„Deodată, mașina se opri, de parcă prinsese rădăcini”	46
„Căciulița absorbea fierbințeala”	48
O vindecare de psoriazis	49
„Am simțit că mâna lui era complet relaxată”	50
„Un salut din cer”	51
„Când Viaceslav deschise ochii, durerea dispăruse”	54
„Sfântul m-a vindecat de pietre la rinichi”	55
Preacuviosul Gavriil ajută nu doar pe oameni, ci și pe animale	56
„Cu ajutorul sfântului, am fost în minunata Georgie”	57
Vindecarea unei boli de piele	58
„Deodată am conștientizat că durerea dispăruse”	59
„Chistul s-a resorbit”	61
„Cu rugăciunile sfântului, m-am vindecat de cancer la sân”	62
„Datorită rugăciunilor părintelui, am intrat într-un proces de vindecare” . . .	63
„Îmi doream foarte tare să nasc al doilea copil”	64
Ajutorul sfântului în aflarea unui document pierdut	65

„Dimineța am uitat care picior mă durea”	66
„Așteptăm să se nască băiețelul nostru”	67
„Starea mea s-a stabilizat, cu rugăciunile părintelui Gavriil”	68
„Nu mai am dureri de picioare”	70
„Îndată am simțit o ușurare”	71
„Îndată s-a auzit sunând telefonul” . .	72
„L-am rugat fierbinte ca soțul meu să se lase de băut”	73
„Bomboane pline de har”	74
„Cineva” l-a prins și l-a lăsat ușor pe podeaua beciului”	78
„Durerea a dispărut”	79
„Vederea a început să se îmbunătățească”	79
„Într-o singură noapte totul s-a clarificat”	80
„Am așteptat cinci ani să se nască acest copilăș”	81
„Băiețelul meu a început să vorbească”	82
„L-a propus să lucreze în biserică” . . .	83
„Recunoștința mea este fără margini” .	84
Vindecarea unui prunc	85
Flori pentru Maica Domnului	86
Am dobândit dragoste și credință . . .	88

Notă introductivă

Portretul duhovnicesc al Sfântului Gavriil Georgianul e de o bogăție uimitoare: el a fost o stea călăuzitoare pentru creștini în întunecatul ev comunist; a fost un preot smerit, dar și un nebun neînfricat pentru Hristos; a ctitorit lăcașuri sfinte, dar și suflete – biserici vii –, chemându-le la credința izbăvitoare de moarte și de minciună. Toate aceste fațete ale personalității sale sunt, de fapt, expresii ale darurilor primite de la Dumnezeu.

Din pruncie, Bunul Dumnezeu i-a dăruit o credință tare și strălucitoare ca un diamant. O întâmplare este cât se poate de grăitoare în acest sens. Odată, ziua în amiaza mare, micul Goderdzi a văzut o cruce mare apărută pe cer. Peste ani, binecuvântatul stareț va descifra minunea din zorii vieții sale: „N-am știut atunci, dar acum știu că era crucea pe care trebu-

ia s-o port pentru dragostea lui Dumnezeu și a poporului meu". Tot în copilărie, ca răsplată pentru dragostea sa față de Hristos, care îi învăpăia sufletul, s-a învrednicit să primească și darul înainte-vederii. Atracția sa pentru isihie s-a manifestat în condiții deosebite: prigonit de comuniștii care îl declaraseră alienat mintal, incapabili să înțeleagă și să accepte vedeniile pe care starețul le avea încă din copilărie, pustnicește într-o colibă ridicată în curtea casei sale. Mai târziu, inima lui în care ardea focul nestins al dragostei dumnezeiești îl împinge să îmbrace haina monahală, primind la călugărie numele de Gavriil.

Tot în curtea casei părintești, construiește o bisericuță, pe care o împodobește cu icoanele aruncate de necredincioși la gunoi. Comuniștii îi vor dărâma, în trei rânduri, bisericuța, dar cuviosul o va ridica de fiecare dată, spre disperarea propagandiștilor ateï.

La data de 1 mai 1965, în timpul unei manifestații comuniste, Sfântul Gavriil incendiază un portret al lui

Lenin și îi îndeamnă pe conașionalii săi să își revină din înșelarea idolatră. Ca un proroc din vremuri de demult, cuvintele sale de foc biciuie auzul necredincioșilor: „Hristos a murit și a înviat a treia zi, iar idolii voștri de aramă nicipând nu vor învia, ci, încă în viață fiind, sunt morți!" Pentru această cutezanță nemaivăzută, cuviosul îndură loviturile mulțimii bezmetice, fanatizate, și ulterior, interogatoriile și torturile KGB-iștilor.

Într-o lume nebună, Sfântul Gavriil îmbracă haina strâmtă a nebuniei pentru Hristos: înveșmântat într-o rasă cu glugă, în picioarele goale și purtând pe cap coroană aurită, cuviosul aduce în lumina lui Hristos mulțime de suflete ce rătăceau prin bezna necredinței și a nonsensului. Propovăduiește vestea cea bună pe străzi, în moschei și sinagogi.

Darul preoției a fost o altă binecuvântare cerească de care starețul Gavriil s-a învrednicit: în 1971 este înălțat la treapta preoției. Va sluji în Mănăstirea Samtavro.

Darul călăuzirii duhovnicești l-a făcut cunoscut de la un capăt la celălalt

al țării sale, mai ales în anii din urmă ai viețuirii lui pământești, când chilia sa pitită într-un turn se dovedește necăpătoare pentru numeroasele suflete dornice să se hrănească din Cuvântul Vieții.

Cunoscându-și din vreme binecuvântatul sfârșit, Cuviosul Gavriil pășește în lumina nezidită a lui Hristos la data de 2 noiembrie 1995, înconjurat de cetele îngerilor și ale sfinților, nu înainte de a rosti cuvintele ce pot fi socotite o efigie a întregii sale biografii: „De la 12 ani Te urmăresc, Hristoase. Sunt gata, ia-mă!” De câte ori nu a dat dovadă cuviosul că este gata de moarte, gata să părăsească tărâmul acestei vieți amare și nestatornice pentru Împărăția promisă, cea nepieritoare! Și în ce vitregii își dovedise credința – fie în sărăcie lucie, în batjocura necredincioșilor sau în orele de tortură prin beciurile KGB-iștilor!

Mormântul care a adăpostit ani de zile binecuvântatele rămășițe pământești ale starețului a devenit o adevărată scăldătoare a Vitezdei, un izvor

de tămăduiri pentru toți cei copleșiți de neputințe sufletești și trupești.

Volumul de față adeverește, o dată în plus, lucrarea Duhului Sfânt săvârșită prin smeritul ieromonah Gavriil: așa cum veți vedea, copii care până mai ieri nu puteau să vorbească își recapătă graiul, un tânăr narcoman este întors din moarte la viață, starețul Gavriil participă în chip tainic la nunta unor tineri creștini, copii îndelung doriți și așteptați de părinții lor se zămislesc ca dar minunat al binecuvântatului stareț.

Îi rămâne cititorului bucuria de a descoperi în acest volum alte și alte minuni săvârșite de „Bunicul cel bun”, așa cum este numit în Georgia, spre întărirea credinței noastre greu încercate în vremurile din urmă.

*Viața
Sfântului Gavriil
cel nebun pentru Hristos*

Sfântul Gavriil s-a născut în 26 august 1929, în familia Urghebadze din Tbilisi, făcând parte dintr-o familie cu două surori și doi frați¹. Tatăl său, Vasile, era comunist și ateu militant care a luat parte la distrugerea bisericilor, iar mama lui, Varvara, nu era intere-

---

¹ Biografia cuprinsă aici înfățișează cititorului cele mai însemnate momente din viața Sfântului Gavriil. Pe cei care doresc să afle mai multe despre viețuirea și minunile sale, îi îndemnăm să cerceteze volumele: Jean-Claude Larchet, *Sfântul Gavriil Ivireanul cel nebun pentru Hristos*, ed. Sophia, București, 2016 și Monahia Eufimia Mșvenieradze, *Coroana Starețului – viața și minunile Sfântului Gavriil Georgianul*, ed. Predania, 2017; deopotrivă, în mediul online sunt disponibile mai multe filme documentare dedicate Starețului, unul dintre ele numindu-se: *Vă aștept la Samtavro!* De asemenea, semnalăm cititorilor și cele două înregistrări video care s-au mai păstrat cu Sfântul Gavriil, filmări în care se poate vedea – fie și în parte – cât de atipic se poate manifesta un nebun pentru Hristos (youtu.be/Z-0f93vutPU și youtu.be/nHugY2QXqNk).

sată de cele ale credinței. Așa se face că el a fost botezat prin grija unei foste monahii și a primit la Sfântul Botez numele Goderdzi. În împrejurări nelămurite până azi, tatăl său a fost asasinat pe când copilul avea doar doi ani și de atunci lui Goderdzi a început să i se spună Vasiko, în amintirea tatălui său.

Într-o zi, pe când avea doar șapte ani, a auzit întâia oară despre Hristos într-o ceartă a unor vecini, iar cele petrecute aveau să-i schimbe viața. Unul dintre vecini i-a spus celuilalt: „Ai vrea să mă răstignești ca pe Hristos, nu-i așa?”. Vasiko și-a întrebât familia de ce a fost răstignit Hristos și i s-a spus să meargă la biserică și să-l întrebe pe preot. Paznicul bisericii închise l-a îndemnat să caute „cartea despre Hristos”, iar băiatul a făcut întocmai, cumpărându-și o Biblie și citind și recitind Sfintele Scripturi, și rugându-se cu stăruință.

Adâncindu-se adeseori în rugăciune și în citirea Scripturii, el a sporit mult în evlavie și cunoștință. La vârsta de doisprezece ani, a avut într-o

noapte o vedenie în care un diavol înfricoșător l-a amenințat, zicându-i: „Tu te lupți cu mine?” și apoi l-a lovit cu pumnul. A doua zi dimineața, mama l-a găsit pe Vasiko fără cunoștință. Această grea încercare i-a adevărit existența diavolului și puterea credinței în Dumnezeu. La scurtă vreme, dar de această dată în timpul zilei, Dumnezeu l-a încredințat tot printr-o vedenie despre calea cea strâmtă a mântuirii. Iată ce mărturisește Sfântul Gavriil: „Stăteam pe verandă, la etaj, cufundat în gânduri și, ridicându-mi ochii spre cer, am văzut o cruce mare. N-am știut atunci – dar acum știu – că era crucea pe care trebuia s-o port pentru dragostea lui Dumnezeu și a poporului meu”.

Monahia Pelaghia Ksovreli, care era de aceeași vârstă cu Starețul Gavriil și erau vecini, povestește că Vasiko își făcuse obiceiul de a merge în ruinele bisericilor și strângea pietrele mari, prăbușite acolo. Gheorghe, unchiul acestei monahii, trecând pe acolo, a fost chemat de copilandru, rugându-l să mute o piatră foarte mare,